

almennyttigt Formaal, jfr. Loven af 1922 § 2, sidste Stykke, og § 3, 4. Stykke, 2. Led.

Da Arveafgiften svares efter Arveafgiftssatserne, medfører Forhøjelsen af disse *ogsaa en Forhøjelse af Gaveafgiften*.

Foruden Ændringerne i Afgiftssatserne har man foretaget enkelte andre Ændringer, hvortil der ved Lovens Administration har vist sig at være i høj Grad Trang, og som de forhøjede Afgiftssatser har gjort særlig ønskelige. De væsentligste af disse Ændringer er følgende:

1. Medens Arveafgiften af Erhvervelser for en Arveladers *fraseparerede eller fraskilte Ægtefælle* hidtil har været beregnet efter Slægtskabsforholdet mellem Ægtefællerne, altsaa sædvanligvis efter den højeste Afgiftsklasse (Klasse D), skal den nu beregnes efter laveste Afgiftsklasse (Klasse A), hvilket betyder en væsentlig Nedsættelse af Afgiften.

Samtidig er det bestemt, at Afgiftssatserne i Klasse A og B ogsaa skal bringes til Anvendelse paa henholdsvis *Adoptivbørns Afkom* og *Adoptivforældre*, ligesom man har medtaget *Stedbørn* og deres Afkom under Klasse A og *Stedforældre* under Klasse B.

2. Loven af 1922 indeholder i § 3, Stk. 5, en Regel om, at der af Arvelodder paa indtil 2 000 Kr., som tilfalder Personer, der i de sidste 5 Aar har *opholdt sig i Arveladerens Hus eller har været økonomisk afhængige af Arveladeren*, beregnes Afgift efter Afgiftsklasse A (det vil sige at Arvelodderne er afgiftsfri).

Denne Lempelse, der hyppigst kommer til Anvendelse paa Husholdersker o. lign. og paa Plejebørn, som ikke er adopteret, er i Praksis ofte følt for snæver. En tilfredsstillende Ordning af de herhenhørende Tilfælde, hvor Tranget til Lempelse vil kunne variere meget stærkt efter de nærmere Omstændigheder, lader sig vanskeligt opnaa gennem Fastsættelse af detaillerede Regler med skarpt afgrænsede Rammer for de forskellige Tilfælde. Der gives derfor nu for saadanne Tilfælde — ud over den nugældende lovbestemte Fritagelse — Finansministeren en Beføjelse til at tillade, at Arveafgiften svares efter en lavere Afgifts-